

From Yom Kippur Morning to Tisha B'Av Mourning: Two Models of Physical Abstinence?

1. זכריה פרק ח

(יח) וַיְהִי דְבַר יְקֹנָק צְבָאוֹת אֵלֵי לֵאמֹר:

(יט) כֹּה אָמַר יְקֹנָק צְבָאוֹת צֹם הָרְבִיעִי וְצֹם הַחֲמִישִׁי וְצֹם הַשְּׁבִיעִי וְצֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ

And God spoke to me, saying:

So says God, the fast of the fourth, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth shall become holidays for the House of Judah, (when) truth and peace are treasured.

2. דברים רבה (וילנא) פרשה ב

בשעה שעלה משה למרום שמע למלאכי השרת שהיו אומרים להקב"ה בשכמל"ו והוריד אותה לישראל ולמה אין ישראל אומרים אותו בפרהסיא. א"ר אסי למה הדבר דומה? לאחד שגנב קוזמין מתוך פלטין של מלך- נתנה לה לאשתו ואמר לה אל תתקשטי בה בפרהסיא אלא בתוך ביתך. אבל ביום הכפורים שהן נקיים כמלאכי השרת הן אומרים אותו בפרהסיא בשכמל"ו.

When Moses ascended to heaven (when he received the Tablets) he heard the angels saying to God, "Baruch Shem Kevod..." and he brought that formula down from heaven to the Jewish people. Then, why don't the Jewish people recite the formula aloud? R' Assi said, "To what is this analogous? To one who stole a precious jewel from the king's palace and gave it to his wife, and asked her only to wear it in the house. But on the Day of Atonement, when the Jewish people are clean (of sin) like the angels, they say the formula aloud."

3. רא"ש יומא ח:כד

מה מלאכי השרת יחיפי רגל, אין להם קפצים, אין בהן אכילה ושתיה, שימת שלום ביניהם, נקיים מכל חטא- אף בני ישראל ביום"כ...ונהגו לטבול ערב יום"כ...נקיים כמלאכי השרת.

Just as the angels are barefoot, just as the angels do not move (but rather stand still on their feet), just as the angels do not eat or drink, just as the angels are unified with one another, just as the angels are free of sin- so are the Children of Israel on the Day of Atonement...and they (even) have the custom to dip in the *mikveh* on the eve of the Day of Atonement...clean as the angels of heaven.

4. שו"ע א"ח תרי"ד

הגה:.... יש שכתבו שנהגו ללבוש בגדים לבנים נקיים ביום כפור, דוגמת מלאכי השרת

There are those who wrote that they were accustomed to wearing white on the Day of Atonement in order to appear like angels.

5. תענית ל

ת"ר כל מצות הנוהגות באבל נוהגות בתשעה באב. אסור באכילה ובשתיה, ובסיכה ובנעילת הסנדל, ובתשמיש המטה...

The Rabbis taught: all activities which are customary for a mourner are customary for 9 Av. It is prohibited to eat and drink etc.

6. מסכת סופרים יח:ט

והקורא בתשעה באב אומר ברוך דין האמת. ויש שמניחין את התורה על הקרקע באסכילות שחורה, ואומרין נפלה עטרת ראשינו, וקורעין ומספדין כאדם שמתו מוטל לפניו; ויש שמשנין את מקומן, ויש שיורדין מספסליהן למטה, וכולם מתפלשין באפר...בשעת הקינות, אסור לספר דבר ולצאת לחוץ, כדי שלא יפסק לבו מן האבל, וכל שכן לשוח עם גוי.

One who reads from the Torah should say, "Baruch Dayan Ha'Emet." And some place the Torah on the ground in black shrouds and say, "The crown of our heads has fallen," and they tear and eulogize like a

person whose deceased relative lies before them. Some change their place, and some sit low, and all cover themselves in ash...During Lamentations, it is forbidden to talk or to walk out, so that one's heart will not desist from mourning, and all the more so to speak with someone who is not Jewish.

7. רמב"ם שם ה:יא

תלמידי חכמים אין נותנין זה לזה שלום בט' באב, אלא יושבים דוים ונאנחים כאבלים.

Scholars do not greet one another on 9 Av; rather they sit and sigh like mourners

8. מ"א א"ח תקנ"ד ס"ק כג

שלא לעשות מלאכה - כדי שלא יסיחו דעתו מהאבילות

One should not do work on 9 Av so as not to distract oneself for mourning

9. רמב"ם שביתת עשור ג:ט

אסור לסוך מקצת גופו ככל גופו בין סיכה של תענוג בין סיכה שאינה של תענוג...

It is forbidden to anoint part of one's body just as it is forbidden to anoint one's entire body- whether it is for pleasure *or even if it is not for pleasure.*

10. רמב"ם תעניות ה:י

...ואסור בסיכה של תענוג...

One may not anoint oneself *for pleasure.*

11. רא"ש תעניות ד:לד

תנו רבנן כל מצות הנוהגות באבל נוהגות בתשעה באב אסור ברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל וכו'

The Rabbis taught: all activities which are customary for a mourner are customary for 9 Av. It is prohibited to wash and anoint etc.

What is the connection between **באב ט'** and **כ"פור**?

12. רמב"ם הלכות תעניות ה:א-ג

יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב... (הלכה ב) ואלו הן יום שלישי בתשרי...ועשירי בטבת...ושבעה עשר בתמוז, וחמשה דברים אירעו בו... (הלכה ג) ותשעה באב, וחמשה דברים אירעו בו.

There are days on which all of Israel fasts due to the tragedies that took place on them, in order to awaken the hearts of the masses, and open up the paths of repentance, and this will serve as a reminder for our iniquities, as well as those of our forebears...for through these reminders we will return to the good...(Halacha 2) And these are those days: The 3rd of Tishrei...The 10th of Tevet...The 17th of Tammuz...(Halacha 3) And the 9th of Av.

13. דברים פרק ד

(כט) וּבִקְשֶׁתְּם מִשָּׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּמִצְאתֶם: כִּי תִדְרֹשֻׁנּוּ, בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ

And from there you will seek the Lord your God, and you will find Him, if you seek Him with all your heart and with all your soul.

14. דברים פרק ל

(א) הִיא כִּי-יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה, אֲשֶׁר נָתַתִּי, לְפָנֶיךָ; וְהִשְׁבֵּת, אֶל-לְבָבְךָ, בְּכָל-הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר הִדִּיחִךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה.

(ב) וְשִׁבֵּת עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ...

And it will be, when all these things come upon you, the blessing and the curse which I have set before you that you will consider in your heart, among all the nations where the Lord your God has banished you, and you will return to the Lord, your God, with all your heart and with all your soul, and you will listen to His voice...

15. On Repentance, 302-303, 305

The episode of repentance in *Nitzavim* is directly connected with the Day of Atonement. The episode of repentance in *Va'etchanan* is read close to the date of the Ninth of Av, which is also a day of penitence that is born out of calamity and destruction: "When thou art in tribulation." The episode of repentance in *Nitzavim*, on the other hand, is read before the Day of Atonement and here the repentance issues from joy, from drawing near the Almighty...A man may become disgusted with sin due to remoteness from the Almighty, which causes a yearning to draw near to him. He certainly feels unable to sin when he is conscious of the proximity of the Almighty.

16. ויקרא טז:טז

וְכָפַר עַל-הַקֹּדֶשׁ, מִטְּמֵאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִפְּשָׁעֵיהֶם, לְכָל-חַטְּאוֹתָם; וְכֵן יַעֲשֶׂה, לְאַהֲל מוֹעֵד, הַשֵּׁכֵן אִתָּם, בְּתוֹךְ טְמֵאוֹתָם.
And he shall effect atonement upon the Holy from the *tum'ab* of the children of Israel and from their transgressions and all their unintentional sins. He shall do likewise to the Tent of Meeting, which dwells with them amidst their *tum'ab*.

17. פירוש אבן עזרא שם

וטעם וכפר על הקדש - להיות הדם כופר שלא ישחת בעבור טומאת הטמאים:
And the reason for "And he shall atone for the Holy,"- to have the blood be compensation so that it is not destroyed due to the *tum'ab* of the *teme'im*.